

“ตราสารหนี้” อีกช่องทางหนึ่งของนักลงทุน

โดย อภินันท์ จินศิริวานิชย์

ตลาดตราสารหนี้เพิ่งแล้วหลายคนอาจจะไม่เข้าใจหรือคุ้นเคยกับชื่อของมันมากกว่าที่จะคุ้นเคยกับคำว่า “ตลาดหลักทรัพย์” ที่เราๆท่านๆ พอที่จะได้ยินหรือคุ้นเคยมากกว่า ในสัปดาห์นี้เราจะมาว่ากันถึงความสำคัญ และผลประโยชน์จากการลงทุนในตลาดตราสารหนี้กันบ้าง ซึ่งอาจเป็นอีก ทางเลือกหนึ่งของท่านนักลงทุนทั้งหลายในภาวะยุคดอกเบี้ยต่ำแบบนี้...

ในยุคปัจจุบันผู้มีเงินออมหรือผู้ต้องการที่จะลงทุน ต่างก็แสวงหาอรรถประโยชน์จากเม็ดเงินที่อุดส่ำเก็บออมมาไปลงทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้ความเสี่ยงที่ต่ำที่สุด ซึ่งในที่นี้ผมอยากจะขอยกตัวอย่างของการลงทุนที่ได้รับความนิยม 2 รูปแบบ กันก่อน ซึ่งการลงทุนทั้งสองรูปแบบนี้ค่อนข้างจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน หรืออยู่กันคนละขั้วเลยก็ว่าได้ ทั้งในรูปแบบของผลตอบแทน (กำไร) ที่จะได้รับ หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเม็ดเงินไปลงทุนนั้น นั่นก็คือ การฝากเงินไว้กับธนาคาร และการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์

ซึ่งถ้ามองตามสมมติฐานข้างต้น อรรถประโยชน์สูงสุดของนักลงทุนทั้งหลายก็คือ “ความต้องการที่จะได้รับผลตอบแทนสูงสุดภายใต้ความเสี่ยงที่ต่ำที่สุด” ดังนั้นในปัจจุบันถ้ามองถึงด้านผู้มีเงินออมฝากไว้กับสถาบันการเงิน หรือเอาไปฝากแบงก์ในยุคที่อัตราดอกเบี้ยต่ำแบบนี้ ทำยังไงดีละ.. ในเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากอยู่ในระดับที่ต่ำมากจนเรียกได้ว่าแทบจะไม่มีอะไรติดไม้ติดมือจากการนำเงินไปฝากแบงก์ แล้วยิ่งคุณลุงคุณป้าที่แต่ก่อนเคยจับจ่ายใช้สอยด้วยดอกเบี้ยจากการนำเงินไปฝากแบงก์อย่างในช่วงเมื่อ 5-6 ปี ก่อนที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากโตไปถึง 10% หรือบางทีก็มากกว่านั้นด้วยซ้ำไปเดี๋ยวนี้กลับกลายเป็นต้องถอนเงินต้นเพื่อนำมาจับจ่ายใช้สอยไปซะแล้ว ส่วนการลงทุนในหุ้นสามัญผลตอบแทนที่ได้รับ (Capital gain) จากการเก็งกำไรในหุ้นอาจสูง แต่สำหรับผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยง ก็กลัวว่าเมื่อนำเงินไปลงทุนในหุ้นสามัญแล้ว เกิดวันดีคืนดีตลาดผันผวน ราคาหุ้นตกฮวบกำไรก็หด แกรมเงินต้นอาจสูญไปซะอย่างนั้น... แล้วจะทำอย่างไรดีล่ะ? ในกรณีที่จะหาแหล่งลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการนำเงินไปฝากแบงก์ก็ควบคู่ไปกับการเสี่ยงที่ต่ำกว่าการนำเงินไปลงทุนในหุ้นสามัญ อ้อ..ก่อนอื่นนั้นเราต้องเข้าใจกันก่อนนะครับ (เดี๋ยวจะหาว่าผมลำเอียง) ว่าการลงทุนทั้งสองรูปแบบนี้ มันก็มีข้อดีอยู่ในตัวของมันเอง คือ การที่เรานำเงินไปฝากแบงก์นั้นผลตอบแทนหรืออัตราดอกเบี้ยที่ได้รับนั้นอาจจะน้อยนิด แต่เงินต้นของผู้นำเงินไปฝากก็ยังอยู่ครบ (อาจจะมีความเสี่ยงในเรื่องของอำนาจซื้อของเงินในอนาคตที่อาจจะลดลงอยู่บ้าง “Inflation Risk”) อีกทั้งยังจัดว่าเป็นการลงทุนที่มีสภาพคล่องสูงมาก คือถ้าอยากใช้เงินเมื่อไหร่ก็ไปแบงก์ถอนเงินออกมาใช้ได้ทันที จึงถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงในด้านราคาและมีความเสี่ยงในด้านสภาพคล่องอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ส่วนทางด้านการลงทุนใน

หุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์นั้น ถึงแม้จะมีความเสี่ยงในเรื่องของเงินต้นที่นำไปลงทุน ซึ่งอาจขาดทุนจนเหลืออยู่ไม่กี่บาท และความเสี่ยงในด้านสภาพคล่อง คือเมื่ออยากเปลี่ยนจากการถือหุ้นสามัญมาเป็นเงินสด (นอกจากความเสี่ยงที่กล่าวข้างต้นแล้วยังมีความเสี่ยงในรูปแบบอื่นๆ อีกเช่น *Political Risk, Company Risk, Exchange rate Risk* เป็นต้น) ซึ่งในที่นี้ผมจะไม่ขอล่าวในรายละเอียดถึงเรื่องความเสี่ยงในรูปแบบอื่นๆ จากการลงทุน) แต่ข้อดีของมันก็คือ มีโอกาสเก็งกำไรจากส่วนต่างของราคา (Capital gain) ได้สูงและรวดเร็ว กว่าที่เราเอาเงินไปฝากแบงก์

ถึงตรงนี้แล้วท่านผู้อ่านคงอยากจะทราบกันแล้วใช่ไหมครับว่า “การลงทุนในตราสารหนี้” ที่ว่านี้ ระดับของผลตอบแทน และระดับของความเสี่ยงจากการลงทุนจะอยู่ในระดับไหน และเป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับการฝากเงินไว้กับแบงก์ และการลงทุนในหุ้นสามัญ ตลอดจนคุณลักษณะ ผลตอบแทน และระดับของความเสี่ยง ที่มีแตกต่างกันในตราสารหนี้แต่ละประเภท ไม่ยากครับ... อดใจรอติดตามกันต่อไปในสัปดาห์หน้าครับ

“ตราสารหนี้” อีกช่องทางหนึ่งของนักลงทุน (2)

โดย อภินันท์ จินศิริวานิชย์

ต่อจากสัปดาห์ที่แล้ว ที่เราได้กล่าวถึงลักษณะของผลตอบแทน และความเสี่ยงจากการนำเงินไปฝากแบงก์กับการลงทุนในหุ้นสามัญ ในสัปดาห์นี้เราลองมาดูลักษณะของผลตอบแทน และความเสี่ยงจากการลงทุนใน “ตราสารหนี้” กันบ้าง ว่าจะอยู่ในระดับไหนและเป็นอย่างไร...

“การลงทุนในตราสารหนี้” อาจเรียกได้ว่าเป็นการลงทุนที่อยู่ตรงกลางระหว่างการลงทุนในสองรูปแบบข้างต้น คือ เป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากแบงก์ ภายใต้อัตราความเสี่ยงที่ต่ำกว่าการนำเงินไปลงทุนในหุ้นสามัญ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะการลงทุนในตราสารหนี้ถือว่าเป็นการลงทุนที่ให้รายได้ประจำ (Fixed Income Investment) ซึ่งเป็นจุดเด่นเฉพาะตัวของตราสารหนี้ และเป็นที่ยังประสงค์ของเหล่านักลงทุน คือ ผู้ลงทุนสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับกระแสเงินในอนาคตของตราสารได้แน่นอน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการลงทุนหรือการบริโภคในอนาคต เนื่องจากตัวของตราสารหนี้นั้นจะให้รายได้ประจำ (ดอกเบี้ย) ตามเวลาที่ได้กำหนดเอาไว้ล่วงหน้า และเงินต้นคืนเมื่อถึงวันครบกำหนดอายุของตราสาร ผู้ลงทุนจึงสามารถรู้โครงสร้างของกระแสเงินที่จะได้รับในอนาคตเช่นเดียวกับการฝากแบงก์ นอกจากนี้ผู้ลงทุนยังสามารถหาผลตอบแทนอื่นนอกเหนือจากผลตอบแทนในรูปแบบของดอกเบี้ยที่ได้รับจากตราสาร โดยสามารถทำกำไรจากส่วนต่างของราคา (Capital gain) ก็ได้ เนื่องจากคุณลักษณะของตราสาร เมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดมีการเปลี่ยนแปลง ราคาของตราสารนั้นก็แปรผันไปในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้นนักลงทุนจึงสามารถกำหนดพฤติกรรมการลงทุนของตน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะของอัตราดอกเบี้ยในตลาดและแผนการลงทุนของตนได้ ยกตัวอย่างเช่น ในปัจจุบันที่อัตราดอกเบี้ยกำลังอยู่ในช่วงขาขึ้น เราจะเห็นว่านักลงทุนส่วนใหญ่หันไปเน้นการลงทุนในตราสารหนี้

ระยะสั้นกันมากขึ้น และนักลงทุนบางส่วนได้มีการชะลอการลงทุนลงไปบ้าง เพื่อลดความเสี่ยงในเรื่องของราคาตราสารหนี้ที่อาจจะลดลงในอนาคต เป็นต้น

นอกจากนั้นแล้วสิ่งสำคัญที่ตัวตราสารหนี้มีก็คือ ผู้ที่ลงทุนในตราสารหนี้จะอยู่ในฐานะ “เจ้าหนี้” ของผู้ออกตราสารดังกล่าว ซึ่งต่างจากหุ้นสามัญที่ผู้ลงทุนจะอยู่ในฐานะ “เจ้าของกิจการ” เงินปันผลจะขึ้นอยู่กับผลประกอบการของบริษัทผู้ออกนั้นๆ ดังนั้นตัวตราสารหนี้จึงเป็นหนี้สินหรือภาระผูกพันที่ผู้ออกตราสารจะต้องจ่ายกระแสเงิน (เงินต้น, ดอกเบี้ย) ให้แก่ผู้ลงทุนตามที่ได้กำหนดไว้ในสัญญาอย่างเคร่งครัด โดยที่ไม่ขึ้นกับผลประกอบการ หรือสภาพคล่องของผู้ออกตราสารดังกล่าวแต่อย่างใด และในกรณีที่ผู้ออกตราสารต้องล้มเลิกปิดกิจการ หรืออยู่ฐานะล้มละลาย ผู้ที่ถือตราสารหนี้จะมีสิทธิ์เรียกร้องในการรับชำระหนี้ก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ และหุ้นบุริมสิทธิ์ เสมอ เนื่องจากผู้ลงทุนอยู่ในฐานะ “เจ้าหนี้” ของผู้ออกตราสารดังกล่าว

ถึงตรงนี้แล้วท่านผู้อ่านคงอยากจะทราบแล้วใช่ไหมครับว่า “เจ้าหนี้” ที่ว่านี้ มีกี่ประเภท ตลอดจนลักษณะ ผลตอบแทน และความเสี่ยงของตราสารหนี้ในแต่ละประเภทเป็นอย่างไร... เรามาดูกันต่อเลยครับ

ตราสารหนี้ในบ้านเรานั้นแบ่งออกเป็นประเภทหลักๆ ได้ทั้งหมด 5 ประเภท คือ *ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรองค์กรภาครัฐ พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ และ หุ้นกู้ภาคเอกชน* ซึ่งตราสารดังกล่าวในแต่ละประเภท ก็จะมี ความแตกต่างกันทั้งด้านคุณลักษณะ ผู้ที่ออก ผลตอบแทน และความเสี่ยง ซึ่งนักลงทุนจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจก่อนที่จะลงทุน เขาเป็นว่าถ้าหากเราแยกประเภทของตราสารหนี้ตามผู้ออก ก็พบว่าสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มหลักๆ คือ ตราสารหนี้ภาครัฐ และตราสารหนี้ภาคเอกชน

โดยที่ตราสารหนี้ภาครัฐโดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ออก จะประกอบด้วย *ตัวเงินคลัง และ พันธบัตรรัฐบาล* ซึ่งความแตกต่างที่สำคัญของเจ้าตราสาร 2 กลุ่ม นี้ก็คือ ตัวเงินคลังจะเป็นตราสารหนี้ระยะสั้นอายุไม่เกิน 1 ปี และไม่มี การจ่ายผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย จึงมีลักษณะเป็น “Zero coupon bond” โดยจะขายด้วยมูลค่าที่ต่ำกว่าราคาที่เราได้ตามหน้าตัว (Discount Par) เมื่อถึงวันครบกำหนดอายุ ผู้ลงทุนก็จะได้รับชำระคืนเงินต้นตามราคาที่เราได้หน้าตัวนั้น ส่วนทางด้านพันธบัตรรัฐบาลนั้นก็ยังสามารถแบ่งเป็น พันธบัตรออมทรัพย์ (Saving Bond) และพันธบัตรเงินกู้ (Loan Bond) ได้ อีกด้วย ซึ่งเป็นตราสารหนี้ระยะกลางถึงระยะยาว ที่มีการจ่ายผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเป็นรายงวดไป (*ยกเว้นพันธบัตรออมทรัพย์ “Saving Bond” บางรุ่น และพันธบัตรรัฐบาล “Loan Bond” ประเภทที่มีการจ่ายดอกเบี้ยแบบทบต้น* ซึ่งจะมีการจ่ายดอกเบี้ยเพียงครั้งเดียวในวันครบกำหนดได้ *ถอน*) ทั้งนี้สิ่งพื้นฐานของตัวเงินคลัง และพันธบัตรรัฐบาล ที่มีอยู่ก็คือ เจ้าตราสารทั้ง 2 ประเภท ที่ว่านี้ จัดว่าเป็นตราสารหนี้ที่ไม่มีความเสี่ยงในด้านการชำระคืนเงินต้น และดอกเบี้ย จึงเป็นองค์ประกอบ

สำคัญหนึ่งที่น่าสนใจลงทุนโดยทั่วไปเลือกที่จะถือครองพันธบัตรรัฐบาล หรือตัวเงินคลัง ไว้เป็นส่วนหนึ่งในพอร์ตการลงทุนของตน

ในสัปดาห์นี้คงต้องหยุดไว้ตรงนี้ก็ก่อน เนื่องจากพื้นที่เรามีจำกัดครับ... สำหรับสัปดาห์หน้าเราค่อยมาคุยกันต่อในส่วนของพันธบัตรภาครัฐประเภทอื่นๆ รวมถึงหุ้นภูมิภาคเอกชน ซึ่งคงจะเป็นประโยชน์สำหรับท่านที่กำลังสนใจก้าวสู่การลงทุนในตลาดตราสารหนี้กันบ้าง

“ตราสารหนี้” อีกช่องทางหนึ่งของนักลงทุน (3)

โดย อภินันท์ จินศิริวานิชย์

“สวัสดีครับท่านผู้อ่าน” เมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมได้ทิ้งท้ายในเรื่องลักษณะของตราสารหนี้ภาครัฐส่วนที่เป็นพันธบัตรรัฐบาล และตัวเงินคลัง กันไปแล้ว ในครั้งนี้เราลองมาดูตราสารหนี้ภาครัฐประเภทอื่นๆ กันบ้าง รวมถึงหุ้นภูมิภาคเอกชนว่าจะมีลักษณะอย่างไรกันต่อเลยครับ...

ตราสารหนี้ภาครัฐนอกจากพันธบัตรรัฐบาล และตัวเงินคลัง แล้วก็ยังมีพันธบัตรในส่วนที่ออกโดยองค์กรภาครัฐ (State Agency) เช่น พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันออกเป็นตราสารหนี้ระยะสั้นอายุไม่เกิน 1 ปี และไม่มีการจ่ายดอกเบี้ยระหว่างงวด โดยจะขายด้วยราคาส่วนลด (Discount Par) เช่นเดียวกับตัวเงินคลัง นอกจากนี้ยังมีพันธบัตรที่ออกโดยองค์กรที่รัฐบาลจัดตั้งเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ อย่างเช่น พันธบัตรกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ (FIDF Bond) ที่ใช้ในการทำธุรกรรมซื้อคืน (Repurchase transaction) เสียเป็นส่วนใหญ่

ส่วนพันธบัตรที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจต่างๆ ก็จะมีชื่อเรียกตามผู้ออกอย่างเช่น พันธบัตรการไฟฟ้านครหลวง พันธบัตรการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นต้น ซึ่งวัตถุประสงค์ของการออกพันธบัตรดังกล่าวเพื่อเป็นการกู้ยืมเงินโดยตรงของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และตราสารดังกล่าวก็จะมีดอกเบี้ยเป็นรายงวด เช่นเดียวกับการจ่ายดอกเบี้ยของพันธบัตรปกติ ส่วนในด้านความสามารถของวิสาหกิจต่างๆ ในการจ่ายดอกเบี้ย และชำระคืนเงินต้นนั้น ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้ลงทุนก็ควรต้องหยิบยกมาพิจารณาด้วยนะครับ อาทิเช่น ฐานะทางการเงิน ผลประกอบการ ของรัฐวิสาหกิจผู้ออกนั้นๆ แต่อย่างไรก็ตามพันธบัตรรัฐวิสาหกิจมักจะได้รับการค้ำประกันจากกระทรวงการคลัง เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของตราสาร จึงเท่ากับเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนในระดับหนึ่งด้วย

เรามาดูในส่วนของตราสารหนี้ภาคเอกชนกันบ้าง ในเมื่อภาครัฐบาลสามารถระดมทุนด้วยการออกตราสารหนี้ได้ แล้วทำไมภาคเอกชนจะระดมทุนด้วยการออกตราสารหนี้กันบ้างไม่ได้ล่ะ.. ตราสารหนี้ภาคเอกชนที่ว่านี้ก็คือ “หุ้นกู้” ยังไงล่ะครับ ซึ่งหุ้นกู้นี้ ส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักออกโดยมีอายุมากกว่า 1 ปี ขึ้นไป ซึ่งออกโดยบริษัทเอกชนเพื่อระดมทุน หรือกู้ยืมเงินจากประชาชน ซึ่งหุ้นกู้นี้จะถือว่ามีความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระดอกเบี้ย และเงินต้น (Event of Default) ของบริษัทผู้ออกหุ้นกุดังกล่าวอยู่ เพื่อเป็นการชดเชยความเสี่ยงจึงสะท้อนให้เห็นถึงอัตราดอกเบี้ย หรืออัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากหุ้นกู้ จะมีอัตราสูงกว่าอัตราดอกเบี้ย หรืออัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากตราสารหนี้ภาครัฐ ที่มี

ลักษณะและอายุใกล้เคียงกัน และเจ้าหนี้กู้ยืมนี้แหละครับ ที่เป็นตัวสร้างสีสันให้กับตลาดตราสารหนี้ ทั้งในรูปแบบของคุณลักษณะ และการคำนวณ ที่บริษัทผู้ออกมักจะมีการออกแบบหุ้นกู้ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการระดมทุนของตน และอาจผูกเงื่อนไขบางอย่างเข้าไปในตัวหุ้นกู้นั้น เพื่อเป็นที่ดึงดูดและเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักลงทุน และหุ้นกู้ที่ออกนี้เองครับก็ต้องมีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ (Credit rating) ตลอดอายุของหุ้นกู้นั้นตามข้อกำหนดของสำนักงาน กสท. ที่ให้มีการจัดอันดับความน่าเชื่อถือของหุ้นกู้ที่ออกในกรณีทั่วไป ซึ่งเป็นการจัดชั้นหุ้นกู้ตามคุณภาพของตัวหุ้นกู้ตลอดจนกิจการของผู้ออกหุ้นกุดังกล่าว การจัดอันดับความน่าเชื่อถือของหุ้นกู้จึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของนักลงทุนที่จะสามารถประเมินถึงสถานะและความเสี่ยงในเบื้องต้นของตัวหุ้นกู้ตัวนั้นๆ ได้

เมื่อเราได้ทราบถึงคุณลักษณะเบื้องต้นของตราสารหนี้แต่ละประเภทกันไปบ้างแล้ว ตอนนี้น่าจะมีคำถามในใจแล้วใช่ไหมครับว่า “แล้วจะลงทุนในตราสารหนี้ได้อย่างไร และตลาดตราสารหนี้อยู่ที่ไหนล่ะ?” ก่อนอื่นผมคงต้องขอออกก่อนว่าการลงทุนในตราสารหนี้สามารถลงทุนได้ทั้งในตลาดแรกและกตลาดรอง แต่จะขออธิบายอย่างนี้ครับว่า การลงทุนในตลาดแรกส่วนที่เป็นพันธบัตรภาครัฐนั้น มักออกเสนอขายครั้งแรกให้แก่สถาบันการเงิน และนักลงทุนสถาบันโดยผ่านกระบวนการประมูล ซึ่งขั้นตอนอาจจะไม่เอื้อเท่าไรนักสำหรับนักลงทุนรายย่อยอย่างเราๆ ในการเข้าไปประมูลพันธบัตรภาครัฐในตลาดแรก แต่เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้กับประชาชนได้สามารถเข้าไปลงทุนในตลาดแรกได้ ดังนั้นจึงมีการจำหน่ายพันธบัตรรัฐบาลในรูปแบบของ “พันธบัตรออมทรัพย์ (Saving bond)” เพื่อจำหน่ายให้กับประชาชนได้โดยตรง ดังที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเปิดให้จองพันธบัตรออมทรัพย์ ในวันที่ 16 สิงหาคม ที่ผ่านมานี้ ซึ่งกำหนดวงเงินซื้อขั้นต่ำไว้ที่ 20,000 บาท นั้นแหละครับ ทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้ามาลงทุนตราสารหนี้รัฐบาลในตลาดแรกได้ ส่วนการลงทุนในตลาดแรกของพวกเขาหุ้นกู้นั้นก็คือการที่นักลงทุนได้ติดต่อซื้อหุ้นกู้จากบริษัทผู้ออกโดยตรง หรือติดต่อซื้อกับสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการการจำหน่าย (Selling Agent) หรือรับประกันการจำหน่าย (Underwriter) ส่วนใหญ่ก็เป็นพวกธนาคารพาณิชย์ต่างๆ แลหะครับ โดยราคาที่ทำการซื้อขายในตลาดแรกส่วนใหญ่มักเป็นการซื้อขายตามราคาหน้าตั๋ว (par) ซึ่งก็หมายความว่าอัตราผลตอบแทน (Yield to Maturity) ที่นักลงทุนจะได้รับเมื่อถือตราสารจนครบกำหนดอายุจะมีค่าเท่ากับอัตราดอกเบี้ยบนหน้าตั๋ว (coupon) แต่ทั้งนี้ประชาชนโดยทั่วไปไม่ได้มีสิทธิซื้อหุ้นกู้ทุกตัวที่ออกเสนอขายในตลาดแรกนะครับ ท่านจะต้องดูด้วยว่าหุ้นกู้นั้นๆ ออกเสนอขายให้กับบุคคลในวงจำกัด หรือว่าออกเสนอขายให้กับบุคคลทั่วไป เนื่องจากว่าการเสนอขายให้แก่บุคคลในวงจำกัดซึ่งเป็นพวกกลุ่มนักลงทุนสถาบัน ประชาชนทั่วไปอย่างเราๆ ยังไม่มีสิทธิซื้อในตลาดแรกนะครับ เอ...แล้วจะทำอย่างไรดีล่ะ ในเมื่อถ้าเราพลาดโอกาสซื้อตราสารหนี้ในตลาดแรก อย่างเช่นในกรณีที่ท่านๆ พลาดการเป็นเจ้าของพันธบัตรออมทรัพย์ที่ผ่านมานี้ไม่เป็นไรครับ เรายังมีทางเลือกที่สอง ก็คือการลงทุนในตลาดรองยังไงล่ะครับ แต่จะเป็นอย่างไรคงต้องอดใจรอต่อสัปดาห์หน้าครับ...